

РЕШЕНИЕ

№ 22581

гр. София, 05.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4774** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК), във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на З. А. М., гражданин на Сирийска Арабска Република, [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, чрез адв. Л. Д. – САК, срещу Решение № 19-В/03.04.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-819/20.03.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че интервюиращият орган неправилно е отказал да допусне последващата молба до разглеждане по същество, въпреки че с нея са представени нови обстоятелства и писмени доказателства, които не са били предмет на преценка в предходното производство и които имат пряко отношение както към личното положение на жалбоподателя, така и към актуалната обстановка в държавата му на произход. Поддържа, че административният орган неправилно е приел, че представеното уведомително писмо за задължителна самоотбрана не съдържа нови съществени факти, като е изложил мотиви относно редовната държавна военна служба в С., без да съобрази, че твърденията на кандидата са свързани с риск от насилствено вербуване от страна на кюрдските сили/SDF, които контролират значителни части от Североизточна С. и които не са идентични с

централното преходно правителство. Навеждат се и възражения, че органът формално е обсъдил представените данни за актуалната ситуация в С., в област Д. Ал Зор и съседните провинции, както и данните за продължаващи въоръжени сблъсъци, активност на клетки на „Ислямска държава“, минни експлозии, вътрешно разселване, липса на ефективен контрол и продължаващо етническо и политическо напрежение. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата и излага съображения за основателността на същата. Моли съда да отмени оспореното решение. В писмени бележки, депозиран на 21.05.2026 г., излага подробни съображения за основателността на жалбата.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ, редовно призован, не се явява, представлява се от юристконсулт П., която прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

З. А. М. е гражданин на Сирийска Арабска Република, [дата на раждане] в [населено място], област Д. Ал Зор, С., арабин по народност, мюсюлманин-сунит по вероизповедание, неженен, с ЛНЧ [ЕГН].

За първи път молителят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-В-920/10.12.2024 г. на РПЦ – [населено място]. С Решение № 2851/31.03.2025 г. (л. 194) на председателя на ДАБ при МС на З. А. М. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е връчен лично на 09.05.2025 г. С Решение № 32982/09.10.2025 г., постановено по адм. дело № 5116/2025 г. по описа на Административен съд София-град, I отделение, 47 състав (л. 163), жалбата срещу решението на председателя на ДАБ е отхвърлена като неоснователна. С Решение № 1602/12.02.2026 г. (л. 141) Върховният административен съд е оставил в сила решението на АССГ, като съдебният акт е окончателен.

На 20.03.2026 г. З. А. М. е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-819/20.03.2026 г. на ДАБ при МС (л. 85). Посочената молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, доколкото е подадена след приключило с влязъл в сила акт производство по предходна молба за международна закрила.

В последващата молба чужденецът се е позовал на нови обстоятелства както относно личното си положение, така и относно държавата си на произход. Той е заявил, че е налице конкретна заплахата от насилственото му вербуване за военна служба от кюрдските сили, които според изложеното представляват коалиция от недържавни въоръжени формирования, контролиращи значителни части от Североизточна С., включително райони в област Д. Ал Зор, Р., Х. и части от А.. Посочил е, че кюрдските сили набират млади мъже, включително чрез поставяне на имената им на контролно-пропускателни пунктове, издаване на уведомления/призовки и извършване на проверки по домовете, като при установяване на лицата същите биват задържани и насилствено изпращани на линиите на съприкосновение. В тази връзка към молбата е представено писмо – уведомление от Центъра за задължителна самоотбрана, Д. Ал Зор, с превод на български език, от 08.01.2026 г., което жалбоподателят сочи като документ, отнасящ се лично до него и доказващ, че е включен в списъци за задължителна военна служба/самоотбрана от страна на кюрдските сили.

В молбата е посочено още, че жалбоподателят е арабин и сунит, като поради настоящото

противопоставяне между новото правителство и кюрдските сили съществува риск да бъде преследван и насилствено вербуван на етническа и политическа основа. Изложени са и данни относно актуалната обстановка в С. и в частност в област Д. Ал Зор, включително за фрагментиран териториален контрол, продължаващи въоръжени действия, активност на различни въоръжени формирания, висока степен на инциденти със сигурността, разселване на населението, наличие на военни остатъци и мини, както и риск от ескалация във връзка с регионалната обстановка в Близкия изток.

Със съобщение рег. № УП-7342/23.03.2026 г. на кандидата е указано, че в седемдневен срок може да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при предварителното разглеждане на последващата молба по допустимост. Същият е уведомен и за реда за подаване на молба за международна закрила, процедурата, която ще се следва, както и за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила.

Към последващата молба са представени писмени доказателства, между които уведомително писмо за задължителна самоотбрана, с превод на български език, статии от електронни източници относно насилието в С., ескалацията в областите Д. Ал Зор и Х., контролно-пропускателните пунктове в Т., Р. и Д. Ал Зор, последиците от ескалацията върху затворите на И., обявяването на западната част на река Е. за военна зона, коридор за евакуация в провинция Х., конфликта между турци и кюрди в С., възможността за нова война в С., сблъсъци между Д. и кюрдите в С. С., както и отговор/информация от Министерството на външните работи относно насилието и убийствата в районите Д. Ал Зор, Х., Х., Д. и област С..

С Решение № 19-В/03.04.2026 г. интервюиращ орган при ДАБ не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. В решението е прието, че представените документи не се отнасят лично до молителя и не променят неговото лично положение в страната му по произход. Относно уведомителното писмо е посочено, че същото представлява нов документ, но не съдържа нови съществени факти или обстоятелства, които да водят до промяна в преценката относно наличието на основания за предоставяне на международна закрила, тъй като по последна информация новото правителство в С. отменя задължителната военна служба, а армията е преминала към доброволен принцип, поради което документът не бил валиден към момента. По отношение на останалите доказателства е прието, че представляват общодостъпна информация, валидна за всички сирийски граждани, а не нови обстоятелства или факти, свързани с молителя. В решението е изложено и съображение, че след окончателното решение на ВАС чуждият гражданин не е имал друга възможност, освен да подаде последваща молба, както и че използва последващата молба с цел да осуети изпълнението на наложени му принудителни административни мерки от органите на МВР и да узакони престоя си на територията на Република България.

В оспореното решение интервюиращият орган се е позовал и на справка с вх. № МД-02-130/01.04.2026 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно актуалната обстановка в С., като е цитирал данни за политическите промени след падането на режима на Б. А., съставянето на преходно правителство, суспендирането на конституцията от 2012 г., разпускането на парламента, военните и службите за сигурност на предишното правителство, както и информация за завръщане на сирийски граждани в страната.

В хода на съдебното производство са приети следните писмени доказателства:

От жалбоподателя: с молба от 07.05.2026 г.: Становище на ВКБООН; Справка с вх. № МД-02-155/15.04.2026г г.; Уведомление № 20/06.03.2026 г. от МВР, С., относно издирване на жалбоподателя по политически причини.

От ответника: в с.з. на 20.05.2026 г.: Справка с вх. № МД-02-150/15.04.2026 г.; Справка с

вх. № МД-02-155/15.04.2026г г.; Справка с вх. № МД-02-132/02.04.2026г г.; Справка с вх. № МД-02-103/13.03.2026 г..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице, което е адресат на оспорения административен акт и чиито права и законни интереси са засегнати от него, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по смисъла на чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол е Решение № 19-В/03.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-819/20.03.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата. Безспорно процесната молба е последваща по смисъла на тази разпоредба.

Националната правна уредба съответства на разпоредбите на Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл. 33, пар. 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки могат да приемат последваща молба за недопустима, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС. Съгласно чл. 40, пар. 2 от Директива 2013/32/ЕС първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане, за да се определи дали са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила. Ако в предварителното разглеждане се заключи, че са установени или представени нови елементи или факти, които увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II от директивата.

В този смисъл проверката, която интервюиращият орган извършва в производството по чл. 76а и чл. 76б от ЗУБ, не е идентична с произнасянето по същество по молбата за международна закрила. В тази фаза органът не следва да извършва окончателна оценка за основателност на заявените опасения, нито да замества производството по общия ред, включително провеждането на лично интервю и пълната индивидуална оценка по чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. Предмет на проверката е дали представените факти и доказателства са нови спрямо вече приключилото производство и дали са относими и потенциално съществени за преценката на предпоставките по чл. 8 или чл. 9 от ЗУБ.

Решение № 19-В/03.04.2026 г. на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № № КП-01-819/20.03.2026 г., не я е допуснал до производството за предоставяне на международна закрила.

Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ предвижда, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост

съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Според чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Спорът по делото е материалноправен и се свежда до това дали административният орган правилно е приел, че в последващата молба жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, съответно дали законосъобразно е постановен отказ за допускане на молбата до производство по предоставяне на международна закрила.

Съдът намира, че интервюиращият орган неправилно е приел, че с последващата молба не са представени нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или относно държавата му по произход.

На първо място, административният орган сам е приел в мотивите на оспореното решение, че представеното уведомително писмо за задължителна самоотбрана представлява нов документ. Въпреки това е формирал извод, че същият не съдържа нови съществени факти или обстоятелства, тъй като по последна информация новото правителство в С. е отменило задължителната военна служба и армията е преминала към доброволен принцип. Този извод е необоснован и не съответства на съдържанието на последващата молба, тъй като жалбоподателят не е основал искането си на твърдение за призоваване от редовната армия на преходното правителство, а на твърдение за насилствено вербуване от страна на кюрдските сили/SDF, които според изложеното в молбата действат като отделен недържавен субект, контролиращ значителни части от територията на Североизточна С..

Действително, представените по делото справки на Дирекция „Международна дейност и проекти“ към ДАБ разграничават положението при централните власти от това при кюрдските сили/SDF/D.. В тях е посочено, че след падането на режима на А. преходното правителство е обявило разпускане на старите структури и започване на процес по създаване на нова национална армия, като към началото на 2026 г. все още липсва ясна национално приложима законова рамка за наборна служба и класическата държавна мобилизация чрез повиквателни е де факто замразена в контролираните от него райони. В същите справки обаче изрично е посочено, че при кюрдите/SDF/D. автономната администрация налага задължителен „дълг за самоотбрана“, като на него подлежат мъже, родени между 1998 г. и 2006/2007 г., а процедурата не се осъществява непременно чрез стандартно връчване на хартиена повиквателна на адрес, а чрез внезапни проверки на самоличността на постоянни контролно-пропускателни пунктове и масови проверки по улиците, кафенетата и университетите. Посочено е още, че неявилите се или укриващите се лица при залавяне биват произволно задържани от Военната полиция и директно изпращани в тренировъчни лагери за принудителна мобилизация.

Тези данни са от съществено значение за настоящия спор, тъй като жалбоподателят е [дата на раждане] , т.е. попада във възрастовата група, за която според представените справки съществува риск от задължително включване в системата на „самоотбрана“ на автономната администрация. Същевременно произхожда от област Д. Ал Зор, за която справките съдържат данни за фрагментиран териториален контрол, присъствие на SDF

в северните и североизточните райони, оспорвани територии между SDF и преходното правителство, активност на клетки на „Ислямска държава“, както и най-висок брой инциденти, свързани със сигурността, сред сирийските провинции за част от отчетения период.

При това положение мотивът на интервюиращия орган, че задължителната военна служба при новото правителство е отменена, не е достатъчен и е неотнормим към основното твърдение в последващата молба, а именно рискът от насилствено вербуване от кюрдските сили/SDF, които не са идентични с централната държавна власт. Органът е следвало да направи разграничение между редовна държавна военна служба и твърдяното задължение за самоотбрана/принудително набиране от страна на кюрдските сили, още повече че именно представените от ответника справки съдържат данни за такъв различен механизъм на набиране.

На второ място, съдът намира, че в оспореното решение липсва достатъчен анализ дали представеният документ, независимо от окончателната му доказателствена стойност, е относими към личната бежанска история на кандидата и дали налага допускане на молбата до производство по общия ред. Във фазата по чл. 76а и чл. 76б от ЗУБ не се изисква кандидатът да докаже окончателно всички основания за предоставяне на закрила. Достатъчно е да бъдат представени нови елементи или факти, които са свързани с преценката дали лицето може да отговаря на условията за международна закрила и които увеличават в значителна степен вероятността да бъде признато за лице, нуждаещо се от такава закрила. Именно такъв характер има документ, който по твърденията на молителя произхожда от структура, свързана с кюрдските сили, и се отнася лично до него във връзка със задължителна самоотбрана/мобилизация, още повече когато тези твърдения са поставени в контекста на представената информация за практиките на SDF/D. и състоянието на сигурността в област Д. Ал Зор.

В този смисъл, като е отхвърлил значението на документа още във фазата по допустимост, с мотиви, относими към държавната наборна служба, интервюиращият орган е стеснил неправилно обхвата на проверката по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

На трето място, административният орган е извършил непълна преценка на данните за държавата на произход и конкретния район, от който произхожда жалбоподателят. В оспореното решение е цитирана справка с вх. № МД-02-130/01.04.2026 г., която съдържа обща информация за С., политическите промени след падането на режима на А. и данни за завръщане на сирийски граждани, включително от Л. и Турция. Тази информация сама по себе си не е ирелевантна, но не е достатъчна, за да обоснове извод за липса на нови обстоятелства в конкретния случай. Значителна част от цитираните данни се отнасят до общата обстановка в страната и до завръщане към други провинции, включително Д., А., И., Х. и провинция Д., докато жалбоподателят произхожда от област Д. Ал Зор, която според други приети по делото справки се характеризира с висока степен на нестабилност, фрагментиран контрол и значителен брой инциденти със сигурността.

От представените справки се установява, че към края на май 2025 г. северните и североизточните райони на провинция Д. Ал Зор са картографирани като намиращи се под контрола на SDF, районът около река Е. се контролира от преходното правителство, като отделни райони, включително такива около Ал М. и А. К., са със запазено присъствие на лоялни на режима на А. сили или са оспорвани между различни страни. Посочено е още, че между 9 декември 2024 г. и 31 май 2025 г. А. регистрира 638

свързани със сигурността инцидента в провинция Д. Ал Зор, а за периода 1 март – 31 май 2025 г. са регистрирани 307 инцидента, което е най-високият брой такива инциденти сред всички сирийски провинции през този период. От тях значителна част са отчетени като насилие срещу цивилни лица, битки и експлозии/дистанционно насилие. Налице са и данни за цивилни жертви, вътрешно разселени лица и завърнали се лица в провинцията.

Тези данни не са обсъдени в дължимата връзка с личното положение на молителя – млад мъж, роден през 2005 г., арабин, мюсюлманин-сунит, произхождащ от област Д. Ал Зор, който твърди, че е заплашен от насилствено вербуване от кюрдските сили и че името му е включено в списъци/документи за задължителна самоотбрана. Не е изяснено и в коя зона на контрол попада конкретното място на произход и евентуално завръщане на жалбоподателя, какви са практиките по контролно-пропускателните пунктове, през които би следвало да премине, както и дали съществува реален риск да бъде задържан или принудително включен в структури на SDF/D.. Тези обстоятелства не могат да бъдат преценени абстрактно и формално във фазата по допустимост, без провеждане на интервю и без събиране и обсъждане на актуална, конкретна и индивидуализирана информация.

На четвърто място, съдът намира за незаконосъобразно и съображението на интервюиращия орган, че останалите представени доказателства представляват общодостъпна информация, валидна за всички сирийски граждани, а не нови обстоятелства или факти, свързани с молителя. Действително, информацията за общата ситуация в държавата на произход поначало има общ характер, но в производствата по международна закрила тя придобива правно значение именно когато бъде съотнесена към индивидуалния профил на кандидата. Обстоятелството, че дадена информация е общодостъпна или произхожда от публични източници, само по себе си не я прави ирелевантна. Още по-малко това е основание да се откаже допускане на последваща молба, когато същата информация се отнася до промяна в политическата, военната или хуманитарната обстановка след приключване на предходното производство или до рискове, които не са били обсъдени в него в този конкретен контекст.

В случая последващата молба е подадена след окончателното приключване на предходното производство с решение на ВАС от 12.02.2026 г., като с нея са въведени данни за последващо развитие на ситуацията, включително към март и април 2026 г., както и конкретно писмено доказателство, което според жалбоподателя се отнася лично до него. Отделно от това, в съдебното производство е представен и допълнителен документ, сочен от жалбоподателя като уведомление за издирването му по съмнения за връзки с партия „Баас“, за който се твърди, че е акт на редовното правителство и съдържа реквизити на държавен административен акт. Доколкото този документ е приет по делото и е въведен като ново доказателство, съдът намира, че и той следва да бъде преценен от компетентния административен орган в рамките на производство по същество, доколкото касае потенциален риск от преследване от друг субект – настоящите власти, спрямо лица, възприемани като свързани с предходното управление. Съдът подчертава, че не прави окончателен извод относно достоверността на този документ, нито относно това дали той самостоятелно обуславя предоставяне на международна закрила. Въпросът е, че същият, разгледан във връзка с твърденията на жалбоподателя и с данните за актуалната обстановка в С., представлява допълнителен елемент, който налага задълбочена проверка в производство по общия ред, а не

отхвърляне на последващата молба като недопустима.

На пето място, не може да бъде споделен изводът на административния орган, че последващата молба е подадена единствено с цел да се осуети изпълнението на наложени принудителни административни мерки. Това съображение е предположително и не може да замести дължимата проверка по чл. 13, ал. 2, чл. 76а и чл. 76б от ЗУБ. Дори да е налице висяща процедура по връщане или наложена принудителна административна мярка, това не освобождава административния орган от задължението да извърши реална и индивидуална преценка дали с последващата молба се въвеждат нови обстоятелства, които са относими към международната закрила. В противен случай би се стигнало до недопустимо предварително обезценяване на молбата по съображения, които не са сред критериите по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Съгласно принципа на служебното начало и задължението за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, административният орган е следвало да обсъди не само дали документите са нови, но и дали те, разгледани в съвкупност с личния профил на кандидата и актуалната обстановка в страната му на произход, могат да имат съществено значение за преценката по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В случая това не е сторено. Изложените мотиви са непълни, частично неотнормирани към конкретните твърдения на молителя и не съдържат достатъчна индивидуализирана преценка.

Съдът приема, че представеното уведомително писмо за задължителна самоотбрана, твърденията за риск от насилствено вербуване от кюрдските сили/SDF, данните за възрастта, пола, етническият и религиозният произход на жалбоподателя, произходът му от област Д. Ал Зор, както и актуалната информация за състоянието на сигурността в тази област, са обстоятелства, които не могат да бъдат определени като очевидно ирелевантни или несъществени. Напротив, същите са свързани с възможна преценка за наличие на основания по чл. 8 от ЗУБ, доколкото се твърди риск от преследване поради етническа принадлежност, политическо мнение или приписвано политическо мнение, както и с възможна преценка по чл. 9 от ЗУБ, доколкото се твърди реален риск от тежки посегателства в контекста на въоръжена нестабилност и безогледно насилие в държавата на произход.

При тези данни съдът намира, че са налице предпоставки последващата молба да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила, в рамките на което административният орган следва да проведе лично интервю с кандидата, да изясни всички релевантни факти относно личната му история, начина на получаване и съдържанието на представените документи, зоната на произход и евентуално завръщане, практиките на SDF/D. спрямо мъже във възрастовата група на жалбоподателя, както и евентуалният риск от страна на настоящите власти поради твърденията за приписвани връзки с партия „Баас“.

Предвид изложеното, оспореното решение е издадено при неправилно приложение на материалния закон и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в непълно и формално обсъждане на представените нови обстоятелства и доказателства, както и в неправилно ограничаване на предмета на преценката по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Това нарушение е съществено, тъй като ако органът беше обсъдил в пълнота твърденията и доказателствата, би могъл да достигне до различен извод относно допустимостта на последващата молба.

Ето защо Решение № 19-V/03.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне по

последващата молба на З. А. М., при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 43 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на З. А. М., гражданин на Сирийска Арабска Република, [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН], Решение № 19-В/03.04.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците не е допусната последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-819/20.03.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА преписката на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне по последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-819/20.03.2026 г., подадена от З. А. М., гражданин на Сирийска Арабска Република, [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН], при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: